

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 4 B. (Ekstranumer).

Februar 1903.

3. Aargang.

Organisationens Nødvendighed for Lokomotivpersonalet.

Ser vi tilbage til Tiden før Friheds-aarene 48, saa vil vi erfare, at gennem-gaaende levede den arbejdende Klasse under daarligere Forhold, end Tilfældet er nu. Naar jeg bemærker daarligere Forhold, da maa dette forstås saaledes, at Arbejderne den Gang kun havde at lyde, arbejde, betale deres Afgifter til Stat og Kommune, og dermed stoppede ogsaa deres Ret. Kort og godt: det Menneske, som Forsynet havde sat i Verden til i Underdanighed at udføre sine bedrestillede Medmenneskers Arbejde, han var ikke saa meget Værd i Samfundet som det Trækdyr, han muligvis var sat til at udføre sit Arbejde sammen med. Vel var Forholdene den Gang ikke saa fortvivlede som nu; der fandtes dog Brød til alle Munde, medens man nu daglig hører Mennesker omkomme af Sult og Nød. Men hvad bevirker da den stedse stigende Arbejdsløshed, og hvilken Betydning har den for os? — Vi gaar videre med Tiden. Den mekaniske Drivkraft afløser den menneskelige, nye og forbedrede Maskiner fremstaar. Den ene Opfindelse følger den anden; men med hver saadan mekanisk Opfindelse overflødiggøres den menneskelige Arbejds-kraft til Skade for hele Samfundet, og dette indsaa Arbejderne allerede for mange Aar tilbage; de byggede sig Skanser og Værn, først mindre solide, men senere mere tidssvarende, for nu at danne saa fast en Borg, at intet Menneske er i Stand til at omstyrte denne, og Borgen kaldte de for deres Organisation. Hvor mange af os har ikke været inde-sluttede deri, hvor mange af os har ikke deltaget i Kampen for en ubetydelig Forbedring i vor Stilling, eller hvor mange af os har ikke været kastet ud i Kampen, naar Fjenden ønskede at redu-

cere vor i Forvejen lille Indtægt for selv at forøge sine i Forvejen store Formuer, uden at tænke paa, at Mennesket ikke lever for at arbejde, men arbejder for at leve? Uvilkaarlig vil den ærede Læser maaske spørge: Hvad angaar det os? Vi staar jo i vor faste Livsstilling; vi ville ikke tilhøre nogen socialistisk Forening (det gængse Udtryk af Modstandere for en faglig Forening). Hvad kan det nytte at staa i eders Forening, den udretter jo intet, resonnerer den ene; en anden vil absolut vide, at Foreningen ingen Myn-dighed har, og en tredje maa meget be-klage, at alle Andragender tilbagevises; kun i ét ere alle Klagerne enige: Vi maa gaa mere virksom til Værks, lyder det; men bliver de samme Klager valgte af deres Medansatte til at paatale de til-stede værende Fejl, ja, da findes alt at være saare godt, med andre Ord, en ubegrundet Opposition; thi intet fornuftigt tænkende Menneske vilde kaste sig i en saa haabløs Kamp som Arbejdsned-læggelse paa nuværende Tidspunkt og de udenfor Jernbanen herskende daarlige Tider — for nogle Andragenders Afslag. Allermindst ville d'Hrr. Opponenten stille deres Personligheder til Disposition; men at Utilfredsheden næres ved de idelige Af-slag, kan ikke benægtes, dog bør dette ikke regnes Foreningen til Last; thi ligesom de private faglige Foreninger har haft og endnu har deres Trængsels-aar, saaledes maa D. L. og L. F.'s Medlemmer drage den Lære, at Rom blev ikke bygget paa en Dag; vi maa, som Barnet, vedblive at klage, til vi høres. Vi bør gøre vore Medmennesker delagtige i disse Klager og ikke regne os for saa selvstændige, at vi intet Raad behøver; thi ligesaavel som den private Arbejder daglig lider under Trykket fra oven, saaledes er dette ogsaa Tilfældet for vort Vedkommende. Stadig større Maskiner, mindre Arbejds-kraft, stærkt nedadgaaende Fortjeneste, anstrengende Tjeneste. Vore forskellige Andragenders Afslag virker alt andet end gunstigt for Jernbaneetaten.

Misfornøjelsen stiger, i Stedet for, at den burde søges at bilægges. Maatte derfor et saa berettiget Krav som Stats- anerkendelse af Foreningen snart blive bevilget, saaledes at vore Foresatte maatte erfare, at der iblandt det danske Lokomotivpersonale ogsaa findes Mænd, der med Alvor og Besindighed forstaar at paatale og forhandle om vore fælles Interesser i Statens Tjeneste, og maatte de utilfredse Medansatte lære at indse, at paa en faglig Organisation skinner Solen ikke hver Dag; men derfor bør dog ikke Taalmodigheden tabes, og sær- lig burde enhver stadig have den Mulig- hed for Øje, at Porten en Dag er stæn- get for ham, det være sig for Sygdom, Forseelse eller andre Grunde; da vil dog den Tanke opstaa: Havde jeg blot været mine Medansatte behjælpelig med at støtte Foreningen, da vil disse ikke svigte mig nu, da Hjælp gøres nødvendig. — Derfor: alle Mand, støt Foreningen, udøv Kritik, men aabenlyst og retfærdigt, da vil Foreningen ogsaa vokse sig stærk og virke til alles Tilfredshed.

H.

Mødet i Nyborg Afdeling den 22. Januar 1903.

I Anledning af, at Formanden for Hovedbestyrelsen og Redaktøren af Dansk Lokomotivtidende havde anmeldt deres Komme, havde Bestyrelsen indvarslet til Møde paa Industrihotellet.

Afdelingens Formand, Lokf. Bøckel, bød Velkommen; særlig vor ærede For- mand og Redaktør vilde han byde hjer- telig Velkommen; han haabede, at d'Hrr. vilde give os Oplysning om Situationen for Øjeblikket indenfor D. L. & L. F.

[Han gav derpaa Ordet til Formanden for Hovedbestyrelsen, der udtalte, at det var et Løfte, han og Redaktøren ind- friede, idet de paa Generalforsamlingen

sidste Aar lovede ved Lejlighed at aflægge Afdelingen en Visit. Han talte derpaa om Organisationen og dens Udvikling indenfor Smede- og Maskinarbejdernes Fag, hvorfra vi jo er udsprungne, og paaviste, hvorledes de igennem deres Organisation havde forbedret deres Kaar betydeligt; han fortalte Eksempler paa, hvorledes der tidligere, forinden Smede- og Maskinarbejderne organiserede sig, blev budt unge Svende 15 Øre i Timen. Han formanede til at holde fast ved vor Organisation, thi gennem den forment han, vi bedst kunde gøre vore Krav gældende. De Opgaver, det var paalagt Hovedbestyrelsen at søge gennemførte, har denne arbejdet paa efter bedste Evne, og det gaar godt fremad; dog vilde han nævne Organisationens Anerkendelse. Denne Sag har vi som en ren Undtagelse ingen Svar faaet paa, men han betragtede Tavsheden som en stiltiende Anerkendelse af vor Organisation og forment, at det vilde være uklogt for Tiden at fremtvinge noget Svar. Vor Forening er ny og har vel lidt af Børnesygdomme saavel som andre Foreninger, muligvis der ogsaa blev begyndt fra den forkerte Ende, da Foreningen blev startet, idet vi begyndte saa stort. Vi skulde muligvis have begyndt fra neden og saa arbejdet os frem til noget stort, men Organisationens var et Tidens Krav, og Taleren vilde anse det for enhver Lokomotivmands Pligt at støtte Organisationens.

Derefter talte Redaktøren om Lønningslovene, omtalte, hvilke Stadier de forskellige Andragender havde gennemgaaet, omtalte dernæst de forskellige Lønsatser (der har været aftrykt i Lokomotivtidende) og udtalte, at vi paa ingen Maade kunde være tilfreds med de foreliggende Lønningslovsforslag. Vel ser det ikke saa galt ud for Lokomotivførerne som for Lokomotivfyrbøderne. Et Gode er der dog ved dem, og det er, at den uretfærdige Klassificering bortfalder, og Enhver véd: til den Tid faar jeg mit Alderstillæg og kan derefter stille mit Budget. Taleren mente, man maatte helst tage mod Lønningsloven, som den forelaa, og saa senere søge om Forbedringer. Taleren mente med Hensyn til Uniformsspørgsmaalet, at det fornuftigste var foreløbig at lade dette bero, indtil vi saa, hvad Lønsagen blev til. Han omtalte derpaa Forbundet, mente, vi burde melde os ud deraf, vi hørte jo aldrig noget fra det. Taleren kunde ikke indse, vi havde nogen Fordel af at være i Forbund med Sverrig og Norge, naar Forbundet ikke søgte at gennemføre Kongressernes Vedtagelser. Taleren omtalte dernæst Eksamensspørgsmaalet. Han forment, at lovbefalet Eksamen vilde være det bedste Middel til at hæve

Standen, og fremhævede, at en Maskinarbejder burde tage Eksamen, forinden han blev ansat som Lokomotivfyrbøder.

Lokf. J. B. Nielsen omtalte, hvorledes mange af de nuværende Lokomotivførere i en længere Aarrække kun havde en Løn af 5 Mark 4 Skilling om Dagen, medens de kørte som Fyrbødere, og at disse Folk endnu følte Trykket af, at de saa længe maatte køre for den lille Løn. Ganske vist var denne Lønklasse, nemlig de 5 Mark 4 Skilling om Dagen, strøget, men ellers var der i de sidste 30 Aar ikke sket nogen næneværdig Forbedring af Lokomotivpersonalets Lønninger.

Bøckel forespurgte Redaktøren, om han vidste noget om Lønningslovenes Behandling i Udvalget udover det almindelig bekendte.

Paa Bøckels Spørgsmaal svarede Redaktøren, at saavidt der vidstes, var Lønningslovene færdige i Udvalget, men da de var kobledede sammen med Loven om Statsbanedriftens Organisation, saa vidste man ikke, naar Udvalget vilde afgive sin Betænkning, da der indenfor Udvalget skulde herske en Del Meningsforskelle angaaende Organisationsloven.

Lokf. L. Nielsen vilde sige, at han var ingen Ven af Eksamens Indførelse; det var saa ofte pointeret, at Eksamen vilde være saa og saa godt for Lokomotivpersonalet; han saa kun en Fare deri for Arbejdernes Børn eller de mindrestillede Børn, idet de nemlig ikke kunde søge Kursus eller faa den Undervisning, som der vilde fordres, da de manglede Midler dertil og som Følge deraf var afskaaret fra at søge saadanne Stillinger.

Redaktøren kunde ikke indse, det vilde blive nogen Hæmsko for den Mindrestillede Barn. Naar der blev oprettet Statskursus, saa ansaa han det for givet, at der blev Fripladser, som de Mindrebemidlede kunde søge, og Æren var jo dobbelt stor, naar den fattige Arbejder ved egen Hjælp erhvervede sig de fornødne Kundskaber til at beklæde Stillingen som Lokomotivmand.

Lokfrb. R. Larsen mente, at Forholdet med de 5 Mark 4 Skilling om Dagen stillede sig lige med de af Formanden nævnte Eksempler, hvor en ung Svend blev budt 15 Øre i Timen.

Lokf. J. B. Nielsen omtalte Pensionsloven. Med Hensyn til, naar en Enkemand døde og efterlod sig mindreaarige Børn, saa fik disse Børn kun 80 Kr. hver om Aaret. Han syntes, det var for lidt, naar den Afdøde i den Aarrække, han havde gjort Tjeneste, var bleven afdraget flere Tusinde Kroner til Pensionskassen, og det var jo rent umuligt, at nogen vilde paatage sig at opdrage saadanne Børn for 80 Kr. om Aaret. Taleren, der er Medlem af den danske

Afdeling af Forbundsbestyrelsen, udtalte med Hensyn til Forbundssagen, at han, der før havde haft den modsatte Anskuelse, nu, efter at have set, at Lokf. C. A. Petersens store Arbejde for at faa Forbundslovene færdige, intet havde frugtet, ogsaa maatte holde for en Opløsning af Det nordiske Forbund.

Redaktøren oplyste, at efter den ny Pensionslov vilde hvert Barn faa 100 Kr. om Aaret indtil det fyldte 18. Aar. Endvidere oplyste han, at det midlertidige Løntillæg ikke vilde bortfalde efter den ny Lønningslov, idet de, der efter den ny Lov faar mindre, end de nu har + det midlertidige Løntillæg, vil faa Differencen godtgjort som personligt Tillæg.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttede Afdelingsformanden Mødet med en Tak til de ærede Foredragsholdere.

Sekretæren.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Viborg Afdeling.

Viborg og Langaa Depoter, der danner Organisationens 13de Afdeling, afholdt den 7. Februar sin aarlige Generalforsamling med følgende Dagsorden:

1. Afdelingens Virksomhed.
2. Fremlæggelse af Regnskabet.
3. Valg af Delegerede.
4. Eventuelt.

1. Den nyvalgte Formand, Lokfrb. A. Johansen, aabnede Mødet med en Tak til Afdelingens Medlemmer for den Tillid, der gennem Valget var vist ham, og gav derpaa Ordet til den afgaaede Formand, Lokf. Th. Hensel, der gjorde Rede for Afdelingens Virksomhed i det forløbne Aar.

Virksomheden godkendtes enstemmigt.

2. Kassereren fremlagde det reviderede Regnskab, der godkendtes enstemmigt.

3. Efter nogen Diskussion, under hvilken Lokomotivfører, Redaktør Mauritzen, der efter Opfordring havde givet Møde, anbefalede fremtidig at vælge Afdelingsformanden som fast Delegeret, vedtoges det enstemmigt atter i Aar at sende de for forrige Aar valgte Delegerede, Lokomotivfrb. Pedersen, Langaa, og Rasmussen, Viborg, til Generalforsamlingen den 19. Marts d. A.

4. 1ste Sag: Rensningsforholdene i 2den Sektion.

Lokf. Hensel indledede Diskussionen og oplyste, at der var sket Henvendelse til Maskininspektøren, der havde stillet sig meget velvilligt til Sagen, men af Mangel paa Forstaaelse fra nogle Loko-

motivformænds Side, forelaa der ikke nogen bestemt Ordning.

Flere Talere paaviste Tilfælde, der bekræftedes som ganske almindelige, hvor Depotarbejderne stod og saa til, medens Lokomotivpersonalet selv maatte foretage Rensningen.

Da dette ikke kunde siges at være i Analogi med Maskinchefens Skrivelse af 28. Maj f. A., lovede Redaktøren at skulde foranledige foretaget det fornødne i Sagen.

4. 2den Sag: Formanden foreslog, at Bestyrelsen bemyndigedes til at udrede eventuelt Underskud ved et samme Aften afholdt Bal — af Afdelingens Kasse.

Dette vedtoges.

Da ikke flere Sager forelaa, anmodede Formanden Redaktøren om at holde det lovede Foredrag om Organisationens Arbejde i det forløbne Aar.

Hr. Mauritzen lagde særlig Vægt paa, at Betingelserne for et heldigt Resultat af Organisationsarbejdet var, at D. L. og L. F. saavel overfor Lovgivningsfaktorerne som overfor Administrationen stillede sig paa et Forhandlingens Grundlag og ikke lod sig henrive til brutale Skridt, fordi Medlemmernes Ønsker ikke lod sig gennemføre i første Omgang; han ansaa Gennemførelsen af Foreningens Program for et rent Tidsspørgsmaal og anbefalede Medlemmerne i Viborg Afdeling at tage roligt imod, hvad der kom, og ikke lade Hovedbestyrelsen staa ene, men solidarisk støtte denne i Bestræbelserne for at hæve Standen saavel moralsk som pekuniært. Taleren omtalte dernæst Resultaterne af Hovedbestyrelsens Arbejde i Lønsagen og pointerede ogsaa her, at Medlemmerne ikke maatte betragte Organisationens Arbejde for tilendebragt, men at det var en Nødvendighed, at Lokomotivpersonalet forblev samlet, for gennem en udpræget Solidaritetsfølelse at søge opnaaet i anden Omgang, hvad der ikke var lykkedes i første. Efter at Taleren havde gjort Rede for Hovedbestyrelsens Stilling til Beklædningsspørgsmaalet m. fl. Sager, sluttede Formanden Generalforsamlingen Kl. ca. 10 Em. med Ønsket om Organisationens Fremgang og med en Tak til Redaktøren, fordi han havde ulejliget sig den lange Vej, samt en Tak til Medlemmerne, fordi disse var mødt saa talrigt, idet samtlige Afdelingens Medlemmer havde givet Møde med Undtagelse af 3, hvoraf endog den ene var sygemeldt, medens de to ikke havde kunnet komme til Stede.

Sekretæren

Efter Generalforsamlingen afholdt Afdelingens Medlemmer med Damer en lille Fællesspisning med paafølgende Bal. Hvad der navnlig karakteriserede denne

Festiviteten, var den kammeratlige Tone, der prægede samtlige Taleres Ord.

Ved Bordet blev nedenstaaende Sang afsunget:

Mel.: Husmandssangen.

En Vise vi synge vil her for enhver,
Som nu til den vil laane Øre.
Det er om de Mænd, som vi have saa kære,
Om dem, som der leder Maskinernes Færd
Henad Banens saa vidtstrakte Midte.

At køre og føre, ja det er to Ting,
Hvortil megen Venskabskab der høre,
Thi køre i staa — det ved vi jo er skidt,
og derfor vi bruge maa Ham'ren først lidt,
Og i Lære med Skovlen i Haanden.

Men Fører og Fyrbøder hjælpes nu ad,
Og saa gaar det frem over Skinnen,
Tidt igennem Sne og Taage ofte maa
Vi kæmpe os fremad og nøje vogte paa,
At Signalet det vise det rette.

Saa høre vi Pusten og Fløjten igen,
Og saa kommer Manden, den kære,
Blot ikke den sidste, for den er saa
slem,
Den første vi huer langt bedre, min
Ven,
Med de mange, mange kære Penge.

En Madkasse go' vil saa gerne vi ha',
Naar langt vi fra Hjemmet er borte;
Vi passe maa derfor, Madammen hun er
bra,
Thi ellers hun let os kan sløje den a',
Naar at gnavsens hun er i Kalotten.

Den første en Bøf og den sidste en
Pind
En Oste, min kære, jeg mener,
En Snaps og en Bajer dertil, alligevel
Den gaar jo nok ned, selv en Spegesild
gaar med,
Særligt smage den vil os i Morgen.

Men har vi ej Penge, Humør har vi da,
Og derfor til Bal vil vi alle;
Nu vil vi os svinge i Salen Hurra!
Hurra for vort Selskab, Hurra for de
Mænd
Fører — Fyrbøder i vor Forening!

Vi er os bevidst at begaa en lille Indiskretion ved at røbe Forfatterindens Navn; men vi er villig til at give Forfatterinden, Fru Johansen (Afdelingsformandens elskværdige Hustru), al ønskelig Oprejsning for dette vort Brud paa Taushedspligten.

Naar man mindes den vellykkede Generalforsamling og Fest, kan vi ikke undlade at bringe Hr. Maskininspektør Floor Personalets hjertelige Tak for den Velvillie, hvormed denne har tilladt Tjenestefrihed i fuld Forstaaelse af, hvor vanskeligt det er for Foreningens Med-

lemmer i Viborg og Langaa at komme sammen.

Efter at Medlemmerne fra Langaa med Damer havde nydt Morgenkaffen i Afdelingsformandens Hjem, skiltes man med Bevidstheden om at have tilbragt behagelige Timer i hinandens Selskab og, som det væsentligste, følte man sig overbevist om, at der her var lagt et nyt Lod i Vægtskaalen til Støtte for Organisationsarbejdet.

Red.

* * *

Thisted Afdeling

afholdt Generalforsamling Torsdag den 15. Januar. Valgt blev følgende Tilidsmænd:

Formand: Lokf. O. Gammelgaard.
Kasserer: Lokfrb. N. Lassen.
Repræsentant: Lokf. Anthonsen.
Revisorer: Lokf. F. Schilling, Lokfrb. Kjær.
Delegerede: Lokf. Jacobsen, Lokfrb. E. Nielsen.

Det vedtoges at afholde Møde en Gang om Maanedes.

O. Gammelgaard,
Formand.

* * *

Roskilde Afdeling.

Ved et under Afdelingen foretaget Bestyrelsesvalg for 1903 valgtes følgende:

Formand: Lokf. 139 H. C. Andersen.
Kasserer: Lokfrb. 151 Pedersen.
Repræsentanter: Lokfrb. 185 Jørgensen, Lokfrb. 141 Andersen, Køge.
Delegerede: Lokf. 256 Frederiksen, Lokfrb. 423 Jensen, Lokf. 1 Nicolaisen.
Revisorer: Lokf. 59 Petersen, Lokfrb. 278 Rugaard.

A. Petersen,
Lokf. 59.

* * *

Esbjerg Afdeling

afholdt Lørdag den 31. Januar 1903 Møde med følgende

Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Valg af Delegerede til Generalforsamlingen i Fredericia.
3. Lokf. Chr. Christensen taler om Lønningsloven.
4. Eventuelt.

Formanden aabnede Mødet og foreslog at vælge en Dirigent.

Valgt blev Lokfrb. J. Larsen.

1. Sekretæren oplæste Forhandlingsbogen, der godkendtes.

2. Til Delegerede valgtes Lokfrb. M. Mortensen, Lokfrb. J. Jensen og Lokfrb. O. Larsen.

3. Lokf. Christensen ønskede, at vor ærede Redaktør, Hr. Mauritzen, talte om Lønningsloven nu, da han var kommen til Stede, hvis ikke Forsamlingen havde noget derimod.

Hr. Mauritzen gik da over til at forklare de forskellige Andragender og de Stadier, disse havde gennemgaaet. Han henviste iøvrigt til Lokomotivtidende, hvor det væsentligste havde været aftrykt. Hr. Mauritzen opfordrede Afdelingen til at tage rolig imod Lønningsloven, som den blev vedtaget, selv om den ikke var tilfredsstillende for os. Vi kunde være vis paa, at Hovedbestyrelsen havde gjort, hvad den kunde, for at faa vore beskedne Fordringer gennemførte.

4. Afdelingens Formand ønskede nok at vide, med hvad Ret Hovedbestyrelsen forlangte 18 Øre pr. Mærke a 25 Øre, det vil sige det samme som 36 Øre pr. Medlem om Maaneden, da der i Lovene staar, at Afdelingerne skal svare 35 Øre pr. Medlem om Maaneden til Hovedkassen. Ligeledes formener jeg, at Indskudet bør tilfalde Afdelingen.

Hr. Mauritzen indrømmede, at ifølge Lovene havde Hovedbestyrelsen ikke absolut nogen Ret dertil, men at den havde fortolket Lovene saaledes, og det blev saa Hovedbestyrelsen, som maatte svare derfor paa Generalforsamlingen.

Lokfrb. Larsen kunde ønske indført et Eksamensbevis for de Fyrbødere, som havde taget Førereksamen, da han troede, at der kunde gives de Tilfælde, hvor vi kunde have Gavn af et saadant Bevis.

Hr. Mauritzen mente ikke, at et saadant Bevis vilde være til nogen Nytte, saalænge Eksamen ikke var lovbehalet, men hvis Medlemmerne ønskede det, vilde han være med til at arbejde hen til at faa et saadant udstedt.

Lokf. Chr. Christensen udtalte sig i Tilslutning til Hr. Mauritzen.

H. P. Hansen,
Sekretær.

Nyborg Afdeling.

Den 15. Januar 1903 afholdt Nyborg Afdeling Generalforsamling med følgende

Dagsorden:

1. Afdelingens Virksomhed.
2. Regnskabet's Fremlæggelse.
3. Forslag til Afholdelse af en selskabelig Sammenkomst.
4. Forslag til Oprettelse af en Kransekasse.
5. Eventuelt.

Bøckel aabnede Mødet, idet han bød

Velkommen, og meddelte, at han havde arrangeret dette Møde afholdt her paa Industrihotellet, da mange Medlemmer ønskede Afholdelsen af Møder forlagt fra Lokalet i Remissen.

1. Bøckel oplæste Protokollen fra sidste Generalforsamling samt et Andragende fra et Medlem og et lignende fra Personalet i Assens.

Protokollen samt Afdelingens Virksomhed godkendtes.

2. Kassereren fremlagde Regnskabet, som udviste en Kassebeholdning af 126 Kr., hvoraf 60 Kr. var indsat i Nyborg Sparekasse.

Regnskabet godkendtes.

3. Bøckel foreslog, at Afdelingen udlagde Penge for de Medlemmer, som stod til Restance, for at man inden den 20. kunde slutte Regnskabet, det vilde ialt beløbe sig til 14 Kr., og tilstille Hovedkassereren samme.

Lokf. Iversen vilde ikke anbefale at betale for de resterende, da Formanden gentagne Gange har anmodet d'Hrr. om at betale deres Restancer.

Lokfrb. Hansen foreslog, at Afdelingens Kasse betaler Restancerne, saafremt de resterende afgiver skriftlig Erklæring om, at de vil betale Afdelingens Kasse de udlagte Penge.

Vedtoges.

4. Bøckel: Efter almindelig Opfordring tillader jeg mig at fremlægge dette Forslag. Paa sidste Generalforsamling vedtoges at arrangere en Fest forinden Jul, men grundet paa for lidt Tilslutning blev det ikke til noget.

Lokf. Iversen foreslog, at der blev valgt et Udvalg til at arrangere det fornødne med Hensyn til en selskabelig Sammenkomst.

Derpaa valgtes et Udvalg, bestaaende af Lokf. Iversen, Lokfrb. C. le Fevre, Lokfrb. J. Knudsen og Lokf. O. Bøckel.

C. le Fevre foreslog, at alle Udgifter afholdtes af Afdelingens Kasse.

Bøckel vilde paa det bestemteste fraraade, at der bliver brugt af Afdelingens Penge til selskabelig Sammenkomst.

Lokf. Andersen sluttede sig til Bøckels Udtalelser.

Lokfrb. J. Knudsen foreslog, at der af Afdelingens Kasse bliver brugt indtil 25 Kr. til den paatænkte Sammenkomst. Vedtoges.

5. Bøckel: Grunden til, at der til de sidst afdøde Kolleger ikke er bleven sendt Kranse, maa jo nærmest søges i, at vi ikke fik Underretning om deres Død og Begravelse; men da jeg i Dansk Lokomotivtidende har rettet en Opfordring til Afdelingsformændene om ved en Kollegas Dødsfald at underrette Nyborg Afdeling, for straks, naar man fik en saadan Underretning, da at kunne bestille en Kranse, tillader jeg mig at

anbefale Oprettelse af en Kranseforening eller -Kasse, enten ved maanedligt Kontingent eller, at Afdelingens Kasse betaler Kranse.

Efter at flere Medlemmer havde udtalt sig baade for og imod Forslaget, vedtoges, at der, naar et Medlem af D. L. og L. F. afgaar ved Døden, gives en Kranse af Afdelingens Kasse, saafremt Kassen kan bære Udgifterne; i modsat Tilfælde indkræves ekstra Kontingent.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttede Formanden Mødet med en Tak til de mødte Medlemmer. **Sekretæren.**

* * *

Aarhus Afdeling

afholder Foredrag Tirsdag den 17. ds. Kl. 8 $\frac{1}{2}$ i Foreningens Lokale, Kannikergade Nr. 12, om Emnet »Den traadløse Telegraf« ved Hr. Overlærer Møller.

Derefter Bal.

Samtlige Medlemmer af D. L. og L. F. indbydes. Entre 50 Øre pr. Par.

* * *

Fredericia Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Etablissement »National« i Fredericia Torsdag den 5. Marts Kl. 8 Eftm. med følgende Dagsorden:

1. Valg af Delegerede.
2. Afdelingen tager Standpunkt til Hovedgeneralforsaml. Dagsorden.
3. Eventuelt.

Kl. 9 Fællesspisning (saafremt et tilstrækkeligt Antal tegner sig).

Kl. 10—2 Bal.

Medlemmer af Fredericia Jernbane-forening kan deltage.

Nærmere ved Opslag. Talrig Tilslutning forventes.

Indsendt.

Da Personalet paa Holbæk Station d. 1. Februar d. A. henvendte sig paa Kontoret for at høre Lønning, svarede dem af Stationsforstanderen, at han ikke behøvede at udbetale Lønning paa en Søndag, og Personalet maatte saaledes gaa med uforrettet Sag. Det kunde være interessant at faa oplyst, hvorvidt Stationsforstanderen er berettiget til en saadan Handlemaade, og selv om Manden har haft Fridag, skulde man synes, at han var underkastet de samme Regler, som gælder for alle Ansatte, at Tjenesten gaar frem for alt andet, og kunde jo saaledes have taget Fridag en anden Dag. I alle Tilfælde stod jo altid den Udvej aaben at lade Lønningen udbetale af den vagthavende Assistent, saa det Hele faar jo et Uvillighedens Præg fra Hr. Stationsforstanderens Side. **L.**